

PROGRAM PRACOWNI / PRZEDMIOTU

1/ Nazwa przedmiotu/pracowni	Pedagogika Pedagogika	
2/ Kierownik Pracowni / Wykładowca	dr Konrad Nowak-Kluczyński	
3 /Asystenci		
4/ Sala	sala 42; budynek E	
5 /Ogólna formuła przedmiotu	z.t.: 15h	
6/ Typ przedmiotu	Studia doktoranckie Wydziału Malarstwa i Rysunku [stacjonarne,studia III stopnia] nabór: 2017/18-Z – obowiązkowy Studia doktoranckie Wydziału Architektury i Wzornictwa [stacjonarne,studia III stopnia] nabór: 2017/18-Z – obowiązkowy Studia doktoranckie Wydziału Rzeźby [stacjonarne,studia III stopnia] nabór: 2017/18-Z – obowiązkowy Studia doktoranckie Wydziału Sztuki Mediów [stacjonarne,studia III stopnia] nabór: 2017/18-Z – obowiązkowy Studia doktoranckie Wydziału Grafiki i Komunikacji Wizualnej [stacjonarne,studia III stopnia] nabór: 2017/18-Z – obowiązkowy Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie (studia III stopnia) na Wydziale Grafiki i Komunikacji Wizualnej [stacjonarne,studia III stopnia] nabór: 2018/19-Z – obowiązkowy Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie (studia III stopnia) na Wydziale Architektury i Wzornictwa [stacjonarne,studia III stopnia] nabór: 2018/19-Z – obowiązkowy Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie (studia III stopnia) na Wydziale Sztuki Mediów [stacjonarne,studia III stopnia] nabór: 2018/19-Z – obowiązkowy Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie (studia III stopnia) na Wydziale Rzeźby [stacjonarne,studia III stopnia] nabór: 2018/19-Z – obowiązkowy Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie (studia III stopnia) na Wydziale Malarstwa i Rysunku [stacjonarne,studia III stopnia] nabór: 2018/19-Z – obowiązkowy	
7/ Poziom przedmiotu	średniozaawansowany, zaawansowany	
8/ Rok studiów	Studia III stopnia (doktoranckie) – I oraz II rok semestr zimowy/letni	
9/ Liczba punktów ECTS	1	
10/ Efekty kształcenia się		
WIEDZA	zna alternatywne prądy i kierunki pedagogiczne, jakie występowały i występują w pedagogice współczesnej	brak
	rozumie rolę szkoły jako instytucji społecznej i wychowawczej oraz rolę nauczyciela/pedagoga w projektowaniu działań edukacyjnych	brak
	posiada wiedzę z zakresu kierowania procesem kształcenia i wychowania, funkcjonowania instytucji pomocy pedagogicznej	brak
	rozumie zachodzące zmiany edukacyjne (mikro- i makrosystemowe) w kontekście społecznym, ekonomicznym i kulturowym oraz ich konsekwencje	brak
	zna terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych, korzysta ze sformułowań naukowych, a nie potocznych, ma wiedzę o przedstawicielach dydaktyki ogólnej	brak
	ma uporządkowaną wiedzę na temat pojęć i przedmiotu dydaktyki tzn. wychowania i kształcenia oraz ich środowisk, zna filozoficzne, społeczno-kulturowe i historyczne podstawy wychowania	brak
	ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących, ze szczególnym uwzględnieniem środowisk	brak

	najsilniej oddziałujących na dzieci i młodzież (rodzina, szkoła, grupa rówieśnicza; media; społeczność lokalna)	
	posiada umiejętność określenia i definiowania poszczególnych systemów dydaktycznych	brak
UMIEJĘTNOŚCI	potrafi wykorzystać w swej przyszłej pracy zawodowej pozytywne innowacyjne zagadnienia dydaktyczno-wychowawcze stworzonych i sprawdzonych już wcześniej prądów (poznanych podczas zajęć)	brak
	rozumie podstawowe założenia polskiego systemu edukacji	brak
	posiada łatwość w przywoływaniu przykładów innowacji pedagogicznych w alternatywnej szkole w Polsce i na świecie	brak
	potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej, prezentuje własne poglądy i potrafi bronić własnych spostrzeżeń	brak
	posiada zdolność rozwijania umiejętności badania własnej praktyki i tworzenia planów własnego rozwoju zawodowego	brak
	potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w mowie i na piśmie, na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych, w oparciu o zdobytą wiedzę teoretyczną i doświadczenia własne a także interpretację zjawisk społecznych	brak
	potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych	brak
	posiada umiejętność krytycznego analizowania istniejących systemów dydaktycznych i istoty wychowania i kształcenia, porównuje teorie i konfrontuje je z rzeczywistością historyczną, społeczną, polityczną, oświatową	brak
	dostrzega skutki stosowanych zasad i metod nauczania, treści i środków kształcenia	brak
	cechuje go postawa otwartości na nowe idee pedagogiczne, doskonalące kwalifikacje zawodowe nauczyciela	brak
KOMPETENCJE SPOŁECZNE	docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań prospołecznych	brak
	posiada umiejętność poszerzenia istniejącej oferty dydaktyczno-wychowawczej o nowatorstwo pedagogiczne w pracy zawodowej	brak
	jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne – edukacyjne i wychowawcze	brak
	posiada umiejętności współpracy z rodzicami i zrozumienie ich roli w wychowaniu i kontekście edukacyjnym	brak
	ma zdolność rozwijania umiejętności tworzenia planów własnego rozwoju zawodowego	brak
11/ Wymagania wstępne		Ogólna wiedza humanistyczna
12/ Treści merytoryczne przedmiotu		- Pedagogika jako dyscyplina naukowa i jej subdyscypliny - Edukacja jako narzędzie pedagogiki ogólnej - Pojęcie i przedmiot dydaktyki - podstawowe pojęcia: wychowanie; socjalizacja; kształcenie; uczenie się; nauczanie; - Dydaktyka szkoły wyższej - Funkcje wychowania, proces wychowania i jego struktura - Style i postawy wychowawcze; podmiotowość w wychowaniu - Społeczny wymiar edukacji (konceptje i praktyka wychowania) - Podstawowe środowiska wychowawcze - System edukacyjny w Polsce - stan i perspektywy - Systemy dydaktyczne - dydaktyka herbartowska (tradycyjna); dydaktyka

	deweyowska (progresywistyczna); dydaktyka współczesna - Pedagogika alternatywna - wybrane współczesne prądy i kierunki pedagogiczne (idea Nowego Wychowania i pądocentryzm Ellen Key "Stulecie dziecka"; system wychowania i nauczania Marii Montessori; plan dątoński Hellen Parkhurst; poglądy na wychowanie i edukację Celestyna Freineta i ich zastosowanie we współczesnej szkole; wybrane koncepcje "niemieckiej pedagogiki reformy"; pedagogika waldorfska Rudolfa Steinera; recepcja idei wychowawczych Janusza Korczaka; pedagogika pragmatyzmu Johna Deweya; pedagogika antyautorytarna - Aleksander Sutherland Neill - Szkoła jako instytucja wychowania/socjalizacji - autokratyzm i demokracja w szkole - Cele, treści, środki i istota procesu kształcenia - Kanon kształcenia ogólnego w XXI wieku - Proces komunikowania na terenie szkoły i poza nią; postawy nauczycieli i uczniów - kształtowanie i zmiana postaw; tworzenie klimatu w szkole - Konflikty w klasie oraz rodzaje niepowodzeń szkolnych uczniów - Edukacja domowa w Polsce - Role zawodowe nauczyciela akademickiego - rozwój i powinności - Etyka zawodu nauczyciela akademickiego - style pracy; wypalenie zawodowe - Style komunikowania się uczniów i nauczycieli; porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych - Uczeń szczególnie zdolny - Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi - Problemy współczesnej szkoły polskiej i ich źródła - Zaburzenia rozwojowe i zaburzenia wychowania - Szkolne programy profilaktyczne - rola pedagoga szkolnego - Pomoc psychologiczno-pedagogiczna - regulacje prawne i zasady wsparcia - Arteterapia w pedagogice - Tradycyjne a nowoczesne - aktywizujące metody nauczania - Zmiany edukacyjne (mikro- i makrosystemowe) w kontekście społeczno-ekonomicznym i kulturowym oraz ich konsekwencje - Antypedagogika
13/ Spis zalecanych lektur	F. Bereźnicki, Dydaktyka szkolna dla kandydatów na nauczycieli, Kraków 2015 L. Chmaj, Prądy i kierunki w pedagogice XX wieku, Warszawa 1962 C. Day, Rozwój zawodowy nauczyciela, Gdańsk 2005 C.H. Edwards, Dyscyplina i kierowanie klasą, Warszawa 2006 G.D. Fenstermacher, J.F. Soltis, Style nauczania, Warszawa 2000 A. Glińska-Lachowicz, Arteterapia w nauce i praktyce. Teoria-rozwój-możliwości, Opole 2015 T. Gordon, Wychowanie bez porażek w szkole, Warszawa 1994 E.J. Konieczna, Arteterapia w teorii i praktyce, Kraków 2003 S. Kunowski, Problematyka współczesnych systemów wychowania, Kraków 2000 Cz. Kupisiewicz, Dydaktyka ogólna, Warszawa 2002 H. Kwiatkowska, Tożsamość nauczycieli, Gdańsk 2005 Z. Kwieciński, B. Śliwerski (red.), Pedagogika. Podręcznik akademicki 1, Warszawa

	2003 Z. Kwieciński, B. Śliwerski (red.), Pedagogika. Podręcznik akademicki 2, Warszawa 2005 A. J. Malinowski, A. Zandecki (red.), Środowisko – Młodzież – zdrowie, Toruń 2007 Z. Melosik, Postmodernistyczne kontrowersje wokół edukacji, Toruń-Poznań 1995 W. Okoń, Szkoły eksperymentalne w świecie: 1900-1975, Warszawa 1978 W. Okoń, Dziesięć szkół alternatywnych, Warszawa 1997 T. Pilch, I. Lepalczyk (red.), Pedagogika społeczna, Warszawa 1995 D. Sarzała, M. Walancik (red.), Człowiek w wielkiej sieci. Zjawisko – zagrożenia – profilaktyka, Tom I, Warszawa 2011 M. Siemień, T. Siemień (red.), Arteterapia w edukacji i rozwoju człowieka, Wrocław 2008 K. Sośnicki, Rozwój pedagogiki zachodniej na przełomie XIX i XX wieku, Warszawa 1967 J. Stewart (red.), Mosty zamiast murów. O komunikowaniu się między ludźmi, Warszawa 2000 K. Szewczyk, Wychować człowieka mądrego. Zarys etyki nauczycielskiej, Warszawa-Łódź 1998 B. Śliwerski, Współczesne teorie i nurty wychowania, Kraków 1998 B. Śliwerski, Problemy współczesnej edukacji. Dekonstrukcja polityki oświatowej III RP, Warszawa 2009 B. Śliwerski, Przekraczanie granic wychowania. Od "pedagogiki dziecka" do antypedagogiki, Łódź 1992 S. Wołoszyn, Nauki o wychowaniu w Polsce w XX wieku. Próba syntetycznego zarysu na tle powszechnym, Kielce 1998 K. Żegnałek, Dydaktyka ogólna. Wybrane zagadnienia, Warszawa 2005
14/ Metody oceny	z.t.: [ZO]
15/ Język wykładowy	polski